

1) PROČ JE VOSA UPROSTŘED ZAŠTÍPNUTÁ?

2) ODPOVĚDI 1 a 2

Vosa se morfologicky (tvarovou strukturou) nijak zvlášť neliší od ostatního hmyzu, má jen výraznější předěl mezi zadečkem a tělem. Strukturálně se stejný předěl objevuje u všeho ostatního hmyzu. Hmyz se totiž, kromě jiných znaků, vyznačuje především svými specifickými fázemi proměn. Larvy se líhnou z vajíček, pak se zakuklí a z kukly vyleze „imágo“ - dospělý jedinec, který nese nová vajíčka. Některé druhy vodního hmyzu (např. jepice) nemají stádium kukly, místo toho procházejí několika postupnými převleky, nazývané - „nymfy“.

Kdysi jsem se dozvěděl, že hmyz je závislý na kvetoucích rostlinách a rostliny na něm. Musel jsem trochu poopravit svou naivní, ještě z dětství zachovanou předsavu o stupnici živosti: Kámen – rostlina – zvíře – člověk. Hmyz jakoby doplňoval „živost“ rostlin i když se jedná o odlišné jedince. V přírodě se vyskytují druhy, které vypadají jako rostliny (mořské houby, sasanky, nebo koráloví polypi), ale vědecky jsou označeny za živočichy. Medusy žijí nejprve jako polypi přisedlé ke dnu, v druhé fázi se mění na známé, vznášející se klobouky. Naopak hlenky (zvláštní druh lesní „plísně“) žijí nejdříve jako armáda měňavek (prvoků, čili živočichů) v podobě slizu, požírající na co přijdou, aby se pak v druhé fázi života proměnily v miniaturní houbičky (čili rostliny), které ze svých sporangií vypouštějí miliony spór, stejně jako každá jiná houba. Svět rostlin a svět živočichů je tedy vzájemně propojen a je zajímavé, že u primitivnějších organismů dokonce i v rámci jediného druhu (hlenky).

Existují-li tedy primitivní, nekvetoucí rostliny (plísně, houby, lišejníky, mechy a kapradiny), existují také primitivnější, hmyzu podobní živočichové, kteří ale hmyzem nejsou (pavouci, stonožky, ryběnky, sviňky, ale také škvoři apod.), jejichž proměna probíhá jinak a není odvislá od kvetoucích rostlin. Vosa je hmyz a je to také význačný opilovač. To zaštipnutí vzniká v kukle (v případě vosy to znamená uvnitř buňky vosí plástve). Zdá se, jakoby se příčně článkovaná larva uprostřed rozdělila, spodní část si zachovala svou příčnou článkovitost larvy a horní část se zcela proměnila v něco úplně jiného. První odpovědí na otázku „Proč je vosu uprostřed zaštipnutá“, tedy je:

1) Je to viditelný otisk toho, co prožila larva v kukle, než se proměnila ve vosu.

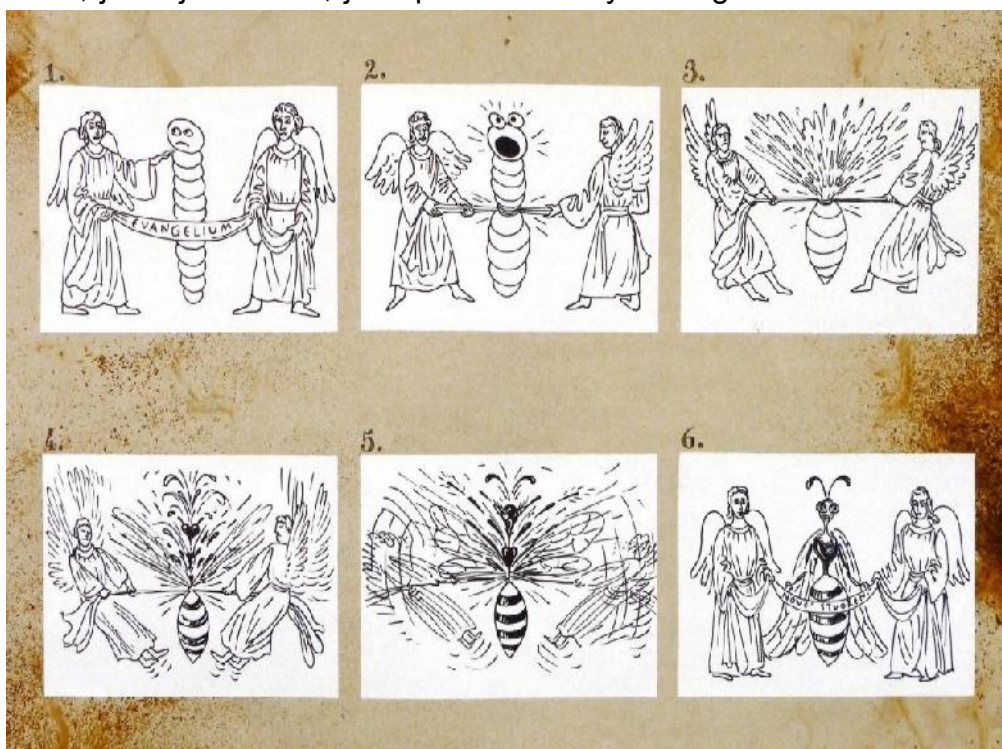
Totéž se děje s každým hmyzem, také brouci i motýli mají stejně článkovaný zadeček a výraznou proměnu horní části těla. Každé hmyzí imágo (dospělec), jakoby se **rodil znovu**. Poprvé se líhne z vajíčka, po druhé se souká ven z kukly.

Ježíš mu (Nikodémovi) odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“

(Jan 3, 3-4)

Ježíš dále vysvětluje Nikodémovi, že se musí narodit z Ducha, projít tak vnitřní,

nadpřirozenou proměnou, jinak není možné, aby spatřil Boží království. Ježíš nekáže žádnou morálku, káže Ducha, kterého jsme hříchem ztratili a bez něhož nejsme sto sami na sobě z vlastních sil tu proměnu vykonat. Nové narození z Ducha není podobenství, je stejně reálné, jako proměna larvy v imágo. Housenka také není sto

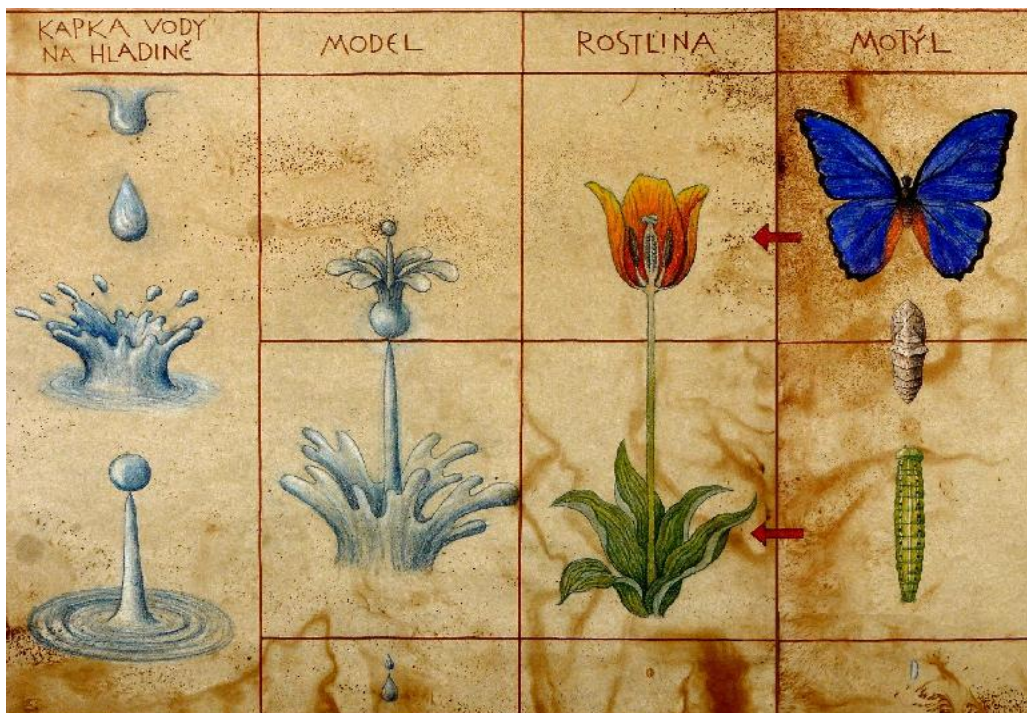

cucat sladký nektar z květů, pokud neprojde proměnou. Proto tvrdím, že hlavní myšlenkou Bible je „zmotýlovatění“ člověka, nikoliv v přirozené, ale nadpřirozené rovině. Dříve jsem se ptal, jak je ale možné, že se tento kód Božího Slova o druhém narození projevuje jen u hmyzu a pak až u Nikodéma? Stále více zjišťuji, že je všudypřítomný v celé živé přírodě, někdy více zjevně, někdy méně. Čím jednodušší je organismus, tím je předěl zřetelnější, ale i savci mají něco podobného. Bůh si oddělil celý kontinent – Austrálii, aby tam stvořil odlišné věci, které jinde nejsou. Také vačnatci (klokani) a to jsou savci, se rodí dvakrát. Dnes už je to nahané i na videu, klokan se rodí tak, že z lůna bezbolestně a úplně samo vyleze, slepé a holé embryo, asi 10cm velké, instinktivně se dere srstí po matčině břiše až do vaku, kde se přisaje k prsní bradavce, se kterou ještě na nějaký čas zcela sroste a dále se vyvíjí jen z mateřského mléka. Malý klokan se tedy de facto rodí až napodruhé, když poprvé vyskočí z vaku. Dá se tedy říci, že každé odstavení od prsu je novým předělem v životě každého savce. U člověka tento biologický rozměr už jistě nemá tak zásadní význam. Nové narození u člověka se již netýká jeho biologie, dokonce ani jeho společenského života, ale jeho duchovního života, který souvisí s jeho nesmrtelnou duší a její faktickou způsobností ke vstupu do Božího království. Tento kód Božího slova (Bible) je vtištěn i do stvoření a jako všudypřítomný Boží „rukopis“ je rozpoznatelný všude v přírodě. Druhá odpověď na danou otázku proto zní:

2) Je to všudypřítomný kód ve stvoření, podle kterého má i každý člověk projít podobnou proměnou v duchovní, nadpřirozené rovině.

Proč se tedy nestalo, že by nějaký vědec, zkoumající ono inkriminované vosí zaštitnutí, vyskočil od mikroskopu a zvolal: „Už vím co mám udělat, musím odevzdat svůj život Ježíši Kristu!“ Zní to absurdně, ale ta informace tam opravdu je a je vědecká. Kdyby vědci zadali počítači všechny dostupné informace o vose, o jejím životě i tvarech, kdyby mu zadali všechny informace o kapce dopadající na hladinu a vše co se týká principu shromažďovat a rozptylovat a ne jen geometricky, ale i

biologicky a společensky a kdyby mu zadali všechny dostupné informace o Bibli a ne jen korkondančně (Bible neobsahuje slovo **motýl** a slovo **vosy** se v ní vyskytuje 2x), ale s přihlédnutím ke všemu, co je analogické s principy shromažďovat a rozptylovat, pak by jistě takový počítač konstatoval společný základ a strukturální shodu. Bylo by

to analogické a to je vědecká metoda. Jen díky analogii dnes mohou vědci definovat chemické složení vzdálených hvězd, pomocí spektrální analýzy světla, z té hvězdy přicházející. Vědci ale musí **věřit** tomu, že vesmír je jednotný ve svých projevech a fyzikální zákony platí všude stejně a že tedy i to světlo z hvězd je stejné jako to, které vychází z metalurgických pecí, jehož spektrální rozbor se v praxi osvědčil. Zatvrzelý agnostik (pochybovač) by i zde mohl namítat: „A copak vy jste tam byli? Jak můžete tvrdit, že tam je nikl?“ Ale protože chemické složení hvězd nikomu nevádí, nikdo nic nenamítá. Pokud by ovšem věda začala svými zavedenými metodami potvrzovat strukturální shodu mezi Bibli a přírodou, ozvalo by se jistě hned velké množství takových pochybovačů. Zatím takový program neexistuje (a i kdyby existoval, stejně by lidé pochybovali a neuvěřili), proto je třeba pravdu o Kristu **zvěstovat**. Je to dáno také tím, že kvůli Hříchu vůbec nevíme, že bychom ještě nějakou proměnou měli projít. Svět je porušen a my jsme součástí této porušenosti tak bytostně, že jí pokládáme za normální stav věcí a postrádanou informaci v ní nikdy nemůžeme objevit. Jen pár filosofů, nebo umělců může intuitivně věřit absenci čehosi a zběsile troubit na poplach. Protože však neznají řešení, jejich volání zanikne v lomu doby a stane se jen další součástí dále trvající porušenosti. Hřích způsobil také to, že jsme o tu schopnost proměny přišli trvale, není proto možné se spolehat na to, že to snad jednou na celé lidstvo samovolně přijde. **Pravdu o Kristu** proto nelze mimoděk vypozerovat z mikroskopu právě kvůli té celkové porušenosti a proto je třeba ji zvěstovat jako zjevení, přicházející nikoliv od lidí, ale přímo od Boha do srdce každého zvlášť. Takovou zvěstí je i Bohem inspirované Boží Slovo – Bible. Pokud tuto zvěst přijmeme, vše se přeposkládá podle jejich měřítek a vše se začne vyjasňovat a dostávat nový smysl i naději. Pokud jsem se vlastní zkušeností ve svém životě přesvědčil, že je pravda to, co říká Bible: že Ježíš Kristus přišel od Boha, jako jediný z lidí byl počat z Ducha svatého, zemřel za moje (naše) hříchy, vstal z mrtvých, vystoupil na Nebesa, odkud mi posílá svého Ducha, který mne osvobozuje od hříchu, vnitřně uzdravuje a postupně proměňuje v nového člověka, v podobném

smyslu, jako to dělá s housenkou a motýlem (vždyť takovou proměnou prošel i sám biblický Ježíš), mám také možnost se stále více přesvědčovat, že to nijak neodporuje vědeckým poznatkům. Naopak zjišťuji, že Bible stále více odpovídá a souzní s nejnovějšími objevy. Věda se potvrzuje technikou a té se nedá upřít jedna důležitá vlastnost, že funguje. Mám rád věci, které fungují a Kristovo evangelium také funguje, stačí se přesvědčit.